

“Een tik om de oren en wapperende lakens”

Mevrouw ten Kate belt naar Buurtbemiddeling; “Ik ben het spuugzat, u moet onmiddellijk iets tegen mijn burens doen”.

Ze zijn gewoon asociaal.

Mevrouw vertelt dat ze in een flat woont, boven haar woont een gezin met vier kleine kinderen.

Ze laten de fietsen in de hal slingeren, maken veel rumoer. Ze rennen tot 's avonds laat in huis rond. De buurvrouw heeft dagelijks lakens wapperen voor haar woonkamerraam, zodat ze geen uitzicht meer heeft.

Ze heeft al een paar keer geklaagd bij de burens maar ze lachen haar uit, ze spreken een andere taal Arabisch of zo. De vraag van Mevrouw ten Kate is of Buurtbemiddeling er voor kan zorgen dat deze overlast ophoudt en deze mensen aangepakt worden? De coördinator legt uit dat de bemiddelaars geen “zedeprekers” zijn. De bemiddelaars gaan op bezoek bij beiden burens om ze uit te nodigen tot een gezamenlijk gesprek en ze beiden te helpen hun ergernissen uit te spreken. Maar ook met elkaar te kijken hoe ze in de toekomst prettiger kunnen samenwonen in de flat.

Mevrouw ten Kate moet even slikken, hier heeft ze niet op gerekend. Wordt het niet erger als ze samen aan tafel gaan zitten? Met die mensen valt toch niet te praten? De bemiddelaars kunnen Mevrouw overtuigen dat het juist meevalt als er neutrale mensen bijzitten dan loopt zo'n gesprek meestal rustig. Bovendien is er vaak sprake van misverstanden over en weer.

De bemiddelaars gaan op bezoek bij de burens. Mevrouw Ouhamed doet de deur open. Ze hoort waarover het gaat en reageert meteen erg heftig. Haar zoon van twaalf jaar vertaalt. “Ze zegt dat de buurvrouw niet aardig is en mijn zusje een tik heeft gegeven. Toen mijn moeder niet thuis was heeft ze een keer de lakens van de waslijn getrokken”. De bemiddelaar legt uit dat de buurvrouw en haar man graag willen praten. Mevrouw Ouhamed reageert heel verbaasd; “praten? ze schreeuwt alleen maar naar mij en de kinderen”. Ze gaat het overleggen met haar man, een paar dagen later zijn ze akkoord. Vooral omdat ze willen dat de kinderen niet langer lastiggevallend worden.

Dhr. Ouhamed spreekt goed Nederlands.

De bemiddelaars vragen aan Mevrouw Ten Kate hoe dit zo gekomen is. “Nou ja, geslagen een kleine tik omdat ze weigerden hun fietsen op te ruimen en ik erover val”. Ze geeft toe dat ze hiermee te ver is gegaan. “Ik ging even door het lint, ik kon er niet meer tegen” zegt Mevrouw ten Kate. Ze biedt haar excuses aan. Het echtpaar Ouhamed ontspant. De bemiddelaars vragen of ze kunnen begrijpen dat de fietsen in de hal storend zijn voor de burens. “Ja”, zegt Dhr. Ouhamed, “maar we hebben vijf fietsen die passen niet in de box. Laten we ze buiten staan dan worden ze gestolen”.

Dhr. Ten Kate springt op, hij vertelt dat hij in hun box een takelsysteem heeft gemaakt. Hij kan nu twee fietsen omhoog hijsen, het is een fluitje van een cent. Hij stelt voor om hier samen met de buurman naar te kijken. Dhr. Ouhamed is blij, hij is zelf niet zo handig.

Dan zijn er de lakens nog die voor de ramen hangen te wapperen. Mevr. Ouhamed vindt het belangrijk dat de was buiten kan drogen. Ze kan zich wel voorstellen dat het uitzicht naar de vijver met zwanen en eenden weg is. Zijn er misschien dagen dat de burens niet thuis zijn? Dan kan ze daar rekening mee houden. Over en weer maken de burens nu afspraken. Ook het geluidsoverlast komt ter sprake, Dhr. Ouhamed probeert de kinderen meer in toom te houden. Uiteindelijk zijn ze er naar ieders tevredenheid uit.

Met de bemiddelaars spreken ze af dat ze over zes weken telefonisch contact hebben om te vragen of de afspraken werken. Zo niet, dan gaan ze opnieuw in gesprek.

Hebt u zelf overlast van de burens of bent u verwickeld in een burenruzie? Bel dan naar Buurtbemiddeling Uden tel: 0413-254936 of kijk op de website www.buurtbemiddelinguden.nl